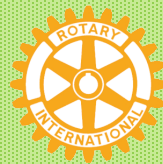

Rotary
ישראל 2490 Israel

זמן רוטרי

ירחון מועדון רוטרי כפר סבא

ינואר 2026

עריכה: חיה קנטרוביץ

לזכרו של שותפי לעריכת הירחון
אישי היקר יעקב ז"ל

דבר העורכת

חברות וחברים יקרים!

חודש ינואר חלף עבר.
במועדוננו התקיימו הרצאות כרגיל וגולת הכותרת מאירועי החודש
במועדון הייתה, מסיבה לכבודם של חברינו היקרים, **נינה ושלמה
גובן**, אשר פרשו מהמועדון לטובת פרק חדש בחייהם – מעבר
לדיר מוגן.
האירוע היה מוצלח ביותר ולווה בהתרגשות רבה (ראו הרחבה).

במסגרת אפיק הקהילה, התקיימה **תחרות "בטיחות בדרכים דרך
האמנות"** וצפויה הערכות לתחרות העירונית במעמד ראש העיר.

עם סגירת הירחון אנו עומדים לפני **חג האילנות – ט"ו בשבט**,
והמועדון ממשיך במסורת והתארגן להעברת 50 שקיות עם פירות
ט"ו בשבט אשר צורפו לסלי המזון לנזקקים, דרך עמותת "פתח
ידך", כדי שגם הנזקקים יחוו חג מתוק ושמח.
תודה לחברים שהתנדבו, על העשייה המבורכת.

אי אפשר לסגור את הירחון מבלי להזכיר את אירוע שובו של החלל
החטוף האחרון, **רן גואילי ז"ל** לאדמת המולדת, האדמה שעליה
גדל, נלחם ולצערנו הרב גם נפל. **יהי זכרו ברוך!**
מי ייתן ולא נדע יותר חטופים ורק ימים טובים שיבואו על כולנו.

מאחלת לכולם ט"ו בשבט שמח ופורח!

**ערב ההתרמה השנתי שלנו יתקיים ביום ג' 24.2.2026
נאחל למועדוננו הצלחה רבה!**

אי אפשר לסגור את הירחון מבלי להזכיר את אירוע שובו של
החטוף האחרון, **רן גואילי ז"ל** לאדמת המולדת, האדמה שעליה
גדל, נלחם ולצערנו הרב גם נפל. **יהי זכרו ברוך!**
מי ייתן ולא נדע יותר חטופים ורק ימים טובים שיבואו על כולנו.

מאחלת לכולם ט"ו בשבט שמח ופורח!

ערב ההתרמה השנתי שלנו יתקיים ביום ג' 24.2.2026

נאחל למועדוננו הצלחה רבה!

חיה קנטרוביץ

חברתנו, עדנה, הממונה השנה על ברכות רעות
במועדון, ציינה את החברים ובירכה אותם:

מזל טוב לחוגגי ימי ההולדת החודש

תמי ברכה
4.1.57

שמואל
קויטני
6.1.40

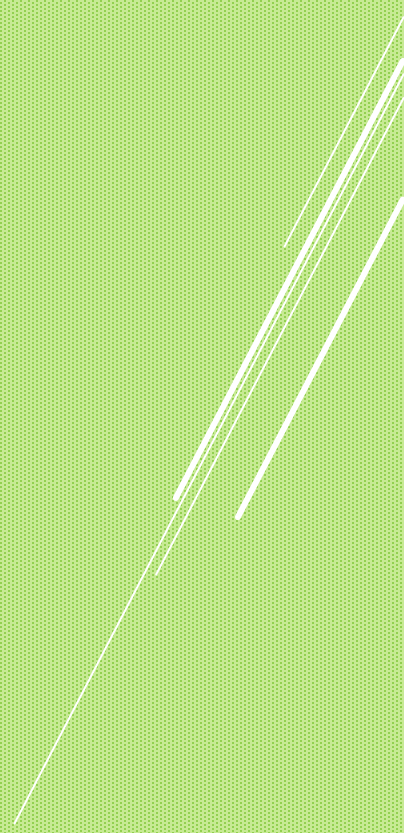

זמירה צאיג
23.1.44

שלמה גונן
29.1.39

מעל טוב לחולמים
יום נישואים!

ברכות לקבלה כחבר למועדון

שמואל גרמיזה
30.1.2022

שמריהו כפיר
12.1.1997

פסוק השבוע

בהגשתה של חברתנו גליה

Rotary Israel D-2490 ישראלי

פסוק לזינה ושלמה
כ"ב בטבת תשפ"ו 11/01/2026

היום אנחנו דנים באירוע מאד מכובד:
עם פרישתם של חברינו זינה ושלמה גוגן!
ובקדי שלא יישמעו כמו טקס קיר וצונו.
נאמר רק שבשנים אלו – ליבנו מאד לא מתרונ.
זהו זוג, שתמיד הביא משוב רוח מרענו.
חברות, יונות, אנרגיות ועל קד נפרדו!
שלמה, שאת אמירותיו אף פעם לא סיגו.
אמר תמיד מה שעל ליבו בלי להתחנן.
יחד עם נחמיה הנחמדים את המועדון בינו.
היה נשיא, היה יו"ר המועדון בינו.
נשא סלים לנארכים במשקל שלא יראו.
הנהגה טקסית, תחרויות ומופעים גם בלי לשנו.
וכאשר בקולו הרם הרעים – מי לא יתנו?
אף ליבו לב זכה, בכל מצב, על כל אחד יאו.
וזינה, בחוכמתה, מהלכים ידעה לכונו.
נהגה לסייע בעצה וביצוע אף בלי להתכונ.
יודעת תמיד, מה, איד וקושי צריך לתמו.
הקרה הירעה לתאר הדרך שהזוג סימו.
ולנו רק יותר לברך ולא די להגיד "סו-סו",
בזיה מכל הלב על השותפות והחברות
ונאמר אמן!

Rotary Israel D-2490 ישראלי

פסוק השבוע
ט"ו בטבת תשפ"ו 04/01/2026

חברים יקרים,
היום נש לברך ולתגוג בהרבה סטיל
את יום ההולדת של לואי ברייל (217).
הערפתי איבד הראייה, אך בן-החיל,
שכל יום היה אצלו כמו ליל,
החליט לעזור לכל העיוורים,
שהתקשו להשתלב בחיים נאורים -
המציא עבורם כתב סימנים זעירים,
שאפשר "לאצבעות ללכת" בספרים...
והשאר - היסטוריה!

Rotary Israel D-2490 ישראלי

פסוק השבוע
ז' בשבט תשפ"ו 25/01/2026

חברים יקרים,
השבוע מציינים בעולם את יום השואה
הבין-לאומי.
זה היה יום השחרור ממחנה אושוויץ!
המחנה שבעלי הברית חששו להפצין,
פן יבולע לאלו שמלאך-המוות החמיץ.
התמונות שהצבא האמריקאי הפיץ,
הראו לכולם את הזוועות של העריץ,
שכל העולם הנאצי אותו העריץ.
מי שהתדר בפתרון סופי לעם אמיץ
ובהצלחות בהשמדתו שמח להשוויץ,
מהחלומות באספמיה לבסוף הקיץ
וגילה שלמעשה - עליו הקיץ הקיץ!

אפיק המועדון

יו"ר האפיק חברנו נ"ל אריה שטריימר

פעילות אפיק המועדון החודש

❖ 4.1.26 – הרצאה: "תנועת המרי העברית, אחדות מתוך מחלוקת"

הרצה: תא"ל במיל אפרים לפיד – ראש ארגון מורשת ההגנה.

❖ 11.1.26 – ערב מועדוני לפרישת משפחת גונן ומעברם לדור מוגן.

❖ 18.1.26 – הרצאה: "קירוב לבבות בין חילוניים לדתיים בזמן העלייה הראשונה והשנייה בא"י.
הרצתה: ד"ר חני ברקת גלנצר

❖ 25.1.26 – הרצאה: "העברה בין דורית- שיקולי מיסוי בראי החקיקה החדשה"
הרצה: רו"ח ועו"ד גיא רשטיק

הרצאה: "תנועת המרי העברית, אחדות מתוך מחלוקת"

הרצה: תא"ל במיל אפרים לפיד ראש ארגון מורשת ההגנה

תא"ל מיל אפרים לפיד, ראש ארגון מורשת ההגנה ולשעבר דובר צה"ל. ב 1934 כתבו אנשי ההגנה את מסמך אושיות ההגנה שמסתכם בבטחון, התיישבות וההעפלה.

ההרצאה נוגעת לתנועת המרי מאוקטובר 45 עד 46. ב 1945 נסתיימה מלחמת העולם השנייה ויהדות השואה הייתה בדרכה לארץ.

העולם מתפנה להקים ארגון האומות הנקרא חבר הלאומים. בריטניה שולטת באזור המזרח התיכון במסגרת מנדט שקיבלה מחבר הלאומים.

ב 1939 הוצא הספר הלבן בבריטניה המגביל את העלייה וההתיישבות בארץ ישראל. למרות זאת 40000 אישה ואיש התנדבו לצבא הבריטי.

בסיום מלחה"ע ה-2 ניצח אטלי שהבטיח לחיים ויצמן לבטל את הספר הלבן. בניגוד להבטחתו, אטלי הוסיף גזרה שאסור להעלות יותר מ 10000 יהודים כל שנה. כתוצאה מכך הוקמה עליה ב (בלתי לגלית) הנקראת גם ההעפלה. כמו כן נרכשו באמצעות הקק"ל אדמות מערביי הארץ להקמת ישובים חדשים.

בתקופה זו פועלים בארץ ישראל 4 ארגונים: ההגנה (הוקם ב 1920) שהעמידה לצה"ל 12 חטיבות. כמו כן הוקם גוף מבצעי שנקרא פלמ"ח.

ב 1930 בארגון חשו שהם לא מספיק אקטיביסטיים והקימו את האצ"ל .
מתוך האצל יצאו גם אנשי ארגון הלח"י.

ב 1945 החליט בן גוריון שצריכה להיות אחדות המטרה שתדאג להקמת
המדינה ופגיעה בבריטים.

משה סנה היה ראש ההתארגנות המשותפת. משה סנה ביחד עם מנחם בגין
ונתן ילין מור עמדו בראש ההתארגנות הזו.

ב 10.1945 הוחלט לפגוע בבריטים כדי שיעזבו את ארץ ישראל.

המבצע הראשון שלהם היה שחרור המעפילים ממחנה עתלית.
בלילה אחד הוציאו את המעפילים ברגל לבית אורן ומשם ליגור.
במשך 9 חודשים ההתארגנות הזו פעלה רבות כנגד הבריטים בליל המשטות
ופגיעה בגנרל בריטי.

ב 16-17.6.46 היה ליל הגשרים בו פוצצו 11 גשרים.

התגובה של הבריטים שבועיים לאחר מכן הייתה בשבת השחורה.

ההתארגנות הזו יצרה את האפשרות להתמודד מול צבאות ערב במלחמת
העצמאות.

סיכום: חברנו נ"ל גבי מזור

מסיבה לחברינו היקרים – נינה ושלמה גונן לכבוד המעבר לדיור המוגן

11.1.2026

נפרדים- אבל לא באמת!

כך הרגיש הערב אתמול במועדון רוטרי כפר סבא כשאמרנו תודה עמוקה לזוג הרוטריונים היקר לליבנו: שלמה ונינה גונן. שולחן עמוס כיבוד כיד המלך קיבל את פני הזוג וחברי המועדון, ילדים ונכדים של הזוג הגיעו לחלוק כבוד לאבא/ סבא ולאמא/סבתא. מנחת הערב רחל קוצ'ין, העבירה בצורה משובחת את הערב, אילן טל חבר המועדון שלנו הנעים בזמירות ושירה, והזוג התרגש עד דמעות.

שלמה הוא מסוג האנשים שהמילה רוטרי מרגישה עליו טבעית- כמו נשימה.

כמעט 42 שנות חברות במועדון אינן רק מספר, הן סיפור חיים של התנדבות, נתינה, מנהיגות שקטה ואהבת אדם.

כנשיא המועדון, כמביא מזון ב" במלוא הטנא", כמנחה ערבי התרמה וחלוקת המלגות- הוא לא רק מילא תפקידים, הוא מילא לבבות.

תמיד בקול רם ובוטח הציג את דעותיו, תמיד בעין טובה הביט באחר, תמיד באותה דרך ארץ שמזכירה לנו מהי ארץ ישראל היפה.

ולצידו-נינה, שותפה מלאה לדרך, ללב לעשייה ולערכים, כי רוטרי הוא לא רק מי שיושב סביב השולחן, אלא גם מי שעומד מאחוריו, תומך ומחזק.

ערב האתמול, כשהשניים קיבלו יחד- בפעם השנייה את סיכת פול האריס, זה לא היה רגע של כבוד פורמלי, אלא מחווה עמוקה לדרך חיים שלמה של תרומה לזולת, שיתוף פעולה וראיית האדם שבאדם.

יש אנשים שנותנים מעצמם.
ויש אנשים שהופכים את הנתינה לזהות.
שלמה ונינה הם מן הסוג השני .

הם לימדו אותנו שהתנדבות אינה פרויקט- היא בחירה יומיומית.
שהשייכות אינה כרטיס חבר- היא מחויבות, ושרוח רוטריונית אמיתית נמדדת
לא במה שאנו מקבלים אלא במה שאנחנו משאירים כחותם בליבות של
אחרים.

ועכשיו, הם יוצאים לפרק חדש .
מעבר לדיור מוגן הוא לא סיום- הוא פתיחת שער; לזמן, לשקט, לקהילה
חדשה, לחוויות אחרות, להעמקת הזוגיות ולחיים שיש בהם יותר מקום לנשימה
ובחירה.

אנו מאחלים לשלמה ונינה שביתם החדש יהיה מלא אור, משפחה חברים,
בראות , שמחה ורגעים קטנים של אושר יומיומי ונתינה בצורה שונה מעט.
כי אנשים כמו שלמה ונינה לא יוצאים לפנסיה מהלב- הם פשוט ממשיכים
להאיר אותו במקום אחר.

טוב לו למועדון רוטרי כפר סבא שאלו הם חבריו!!!!

תודה, מעומק לב , לכל אלו שעסקו בארגון ערב כה מכבד, מרגש ומשובח !!!!

סיכמה: חברתנו נילי טלרמן

פסוק לגינה ושלמה
כ"ב בטבת תשפ"ו 11/01/2026

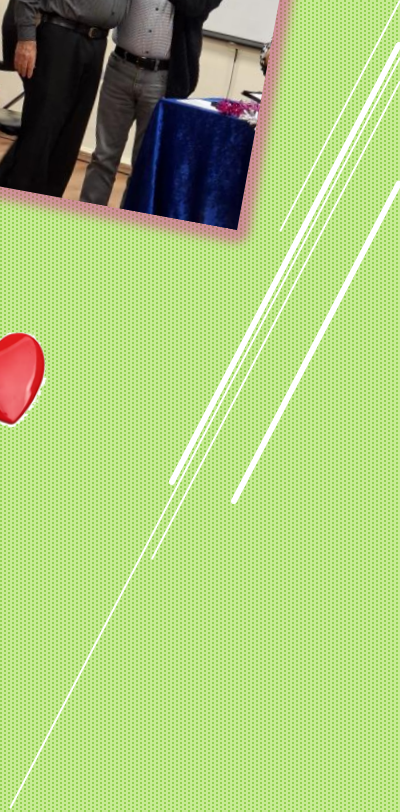
היום אנחנו דנים באירוע מאד מוכן:
עם פרישתם של חברים ניקה ושלמה זוג!
וכדי שלא יישמע כמו טקס קר נוצר,
נאמר רק שבנינו - ליבנו מאד לא מתרועע.
זהו זוג, שתמיד הביא משה רוח מרענן,
חברות, יוזמה, אנרגיות ועל כך נספר!
שלמה, שאת אמירותיו אף פעם לא סינר,
אמר תמיד מה שעל ליבו בלי להתחנן.
היה עם נתיקי הנתיקים את המועדון בזמן,
היה נשיא, היה יו"ר המתנדבים - סופרמן!
נשא סלים לנאכדים במשקל שלא יאמרו,
הנה טקסים, תזריזות ומזקעים גם בלי לשנן
וכאשר בקולו הרם הרעים - מי לא יתנון?
אף ליבו לב זהב, בכל מקב, על כל אחד יגן.
ונינה, בחוכמתה, מהלכים כדעה לבנו,
נהנה לסייע בעצה וביצוע אף בלי להתנון
ומי אם לא היא, לשלמה משמשת עוזר?
יודעת תמיד, מה, איך ומתי צריך לתמוך.
קצרה היריעה לתאר הנדך שהזוג סימן,
ולו רק נותר לבדך ולא די להגיד "מן-מן",
נודה מכל הלב על השותפות והחברות
ונאמר אמן!

הרצאה: "קירוב לבבות בין חילוניים לדתיים בזמן העלייה הראשונה והשנייה בארץ ישראל"

הרצתה חברת המועדון ד"ר חני ברקת גלנצר

חני סיפקה רקע לתקופה מאד ייחודית בארץ ישראל 1904; תקופה בה הרגלים של חברה דתית סרבו לכל שינוי שהגיע דרך הרגלים חדשים ומשונים של אנשי גלי העלייה לארץ ולאור החלוציות שבקשה להנהיג ולחיות סדר חדש.

החברה החרדית בארץ התנהלה על פי סדר קבוע מראש: לימוד בחדר-ישיבה- בניית משפחה- סיוע כלכלי ועוד.

הרגלים אלו התחילו להשתנות אצל החלוצים שהגיעו מרוסיה לאחר הפרעות ביהודים .

בתקופה זו אף תפסה מקום השאלה: מהי הדרך הנכונה ליהודי: מצד אחד, השכלה (היהודי החדש), דרך ציונות (עם חופשי) אולי אדיקות (להמתין למשיח) או דווקא הגירה לעולם החדש .

בתוך מצב זה התבלטה דמות אחת יוצאת דופן שעסקה בקירוב לבבות בין היישוב הישן ליישוב החדש והיא דמותו של הרב אברהם יצחק כהן- קוק.

הרב קוק ראה את שליחותו המרכזית בקירוב לבבות בין דתיים לחילוניים, בין היישוב הישן לחדש, בין מסורת להתחדשות ובין אדיקות הלכתית לבין חזון ציוני לאומי.

הוא ניסה לפעול בתקופה בה המתח בין היישוב הישן, שהתבסס על לימוד תורה והישענות כלכלית על כספי " החלוקה", לבין היישוב החדש- חלוצי העליות, אנשי עבודה, חקלאות... היה עמוק ואף עוין. הם ראו בחלוצים " אנשים משונים" שאינם מכבדים את התורה ומצוותיה.

הרב קוק סייר במושבות הצפון (הגיע גם לפורייה) וביקש להבין מקרוב את מצוקותיהם של האנשים, לשאלות אמונה והפחדים של אלו ואלו וניסה לגשר מעליהם.

במקום הוכחה הוא הוביל הקשבה, במקום ניכור- הזדהות.

הוא הכיר בציונות תהליך בעל משמעות דתית גם אם מנהיגיה אינם שומרי מיצוות. האדיקות, לשיטתו, אינה נסוגה מפני הלאומיות אלא מתרחבת דרכה.

דרכו מלמדת שקירוב לבבות אינו טשטוש הבדלים, אלא יכולת להחזיק אמת עמוקה ולפגוש בה אמת אחרת מבלי לבטל אותה.

קשה היה שלא לראות אתמול, דרך ההרצאה, את קווי הדמיון בין העבר על קשייו ואת ההווה המתרחש כעת בארצנו, בהקשר של יחסי דתיים - חילוניים.

מי ייתן ואיזה אדם אחד יצא לנסות, שוב, באמת לקרב בין הלבבות, בין כולנו מתוך כבוד של זה לדעתו של האחר.

תודה לחני. היה מאד מעניין!

סיכמה חברתנו נילי טלרמן

הרצאה: העברה בין דורית – שיקול מיסוי בראי החקיקה החדשה

הרצה בפנינו רואה החשבון ועורך הדין גיא רשטיק

גיא, בצורה כה ידידותית העביר נושא כה מורכב אך חשוב שלא כל אחד מאיתנו לוקח אותו בחשבון כשאנו חושבים על צוואה, ירושה, מתנה שברצוננו להעניק לילדנו/ נכדנו/ קרובינו.

העברה בין דורית היא רגע משפחתי מרגש אבל גם מהלך כלכלי- משפטי שיש לו השלכות מס ארוכות טווח.

בשנים האחרונות אנו רואים מגמה ברורה: המדינה משנה את " כללי המשחק" סביב : הון, נדלן" וחברות ולכן תיכנון ראוי ומושכל של העברה בן דורית כה נדרש וחשוב כיום כדי שלא נמצא עצמנו מעניקים מתנות וירושות שיהוו עול על המקבלים אותם.

בישראל אין מס ירושה/ עיזבון ישיר אבל זה לא אומר שאין מס בכלל, הסביר גיא.

גיא הציג בפנינו אירועים דרכם נבין כמה הפתעות לא נעימות עלולות להתרחש בנושא ירושה ומתנה אם אינם מתוכננים מראש. הוא המשיך להסביר , בצורה פשוטה ומאד עניינית אילו שאלות משפחה צריכה לשאול עצמה לפני שמחליטה על העברת מתנה או ירושה, מדוע יש צורך בצוואה המגדירה את הדברים, מה קורה כשבמשפחה יש נכסים רבים / כספים מול מספר ילדים.

מדוע עדיף לכתוב דברים בצוואה ולא לתת זאת כמתנה... איך מייצרים חלוקה הוגנת ביניהם, מה הם יכולים לעשות ביניהם ומה לא כי יצטרכו לשלם מס , מס על נכסים בארץ ונכסים בחו"ל , מה קורה בנושא של גירושין, דיני אישות, מדוע העברה בין דורית נכשלת כאשר לא נעשה תכנון מוקדם ועוד ועוד....

זו הייתה הרצאה מאד מעניינת שהובילה אנשים לשאול שאלות ולבחון את התנהלותם מול הנושא.

בערב ההרצאה התקיימה פרידה נוספת ממשפחת גונן היקרים
שעוברים השבוע לדיור המוגן .

חברנו שלמה גונן היה חבר במועדוננו במשך 42 שנה
ובעת יחד עם רעייתו היקרה נינה, שהייתה גם היא חברת מועדון
במשך 15 שנה, מתחילים פרק חדש בחייהם.

**כולנו מאחלים להם בהצלחה ומחבקים
אותם ללבנו.**

אפיק הקהילה

יו"ר האפיק חברנו חיים פישלר

"תחרות בטיחות בדרכים דרך האמנות"

הפעילות נעשתה בשיתוף פעולה של רוטרי ישראל עם הישובים בארץ שבחרו להצטרף ליוזמה.

מדובר בפעילות של:

"תחרות בטיחות בדרכים דרך האמנות"

לכיתות ה' ו'. הופצו הנחיות מפורטות לגבי מה ואיך לצייר, כמו כן נתבקשו התלמידים לצרף מלל המתייחס לנושא הציור שלהם.

בכפר סבא בחרו 18 בתי ספר להצטרף ליוזמה מתוך 20 סה"כ !! כל בית ספר נתבקש להגיש לשיפוט 10 ציורים מצטיינים, ללא דרוג ביניהם לצוות השופטים.

צוות השופטים הורכב מנציגי העירייה ונציגי מועדון רוטרי.

נקבעו לוחות זמנים לשיפוט לכל בית ספר.

אירוע השיפוט התנהל בצורה מאד מתודית כאשר כל בית ספר התייצב עם עשרות תלמידים לאירוע.

10 התלמידים שהגיעו לשלב הזה ובצרוף כל מי שבית הספר בחר לצרף.

צוות השיפוט ניצל כל אחד מאירוע השיפוט לשיחות עם התלמידים בנוגע לזהירות הנדרשת בדרכים.

18 האירועים התנהלו על פני כ- 3 שבועות.

כעת נערכים לתחרות העירונית במעמד ראש העיר, התאריך המקורי

24 לפברואר כנראה יידחה.

כתב חברנו חיים פישלר

לקראת ט"ו בשבט

חברות המועדון **מתוקה ועדנה** הכינו 50 שקיות עם פירות ט"ו בשבט יחד עם ברכה לחג אותה הכין חברנו **איציק ארבל**.

את השקיות העבירו, לקראת החג כתרומת המועדון מדי שנה, לעמותת "**פותח את ידך**" כדי שיצורפו למנות המזון המועברות לנזקקים.

**יבורכו כל השותפים בנתינת לב שכזו!
יישר כוח!**

משפחה יקרה,
חברי מועדון רוטרי כפר-סבא
מאחלים לכם
חג טו-בשבט
מתוק ושמח!

מועדון רוטרי
כפר סבא

כל הכבוד לעושים
במלאכה!

י"שר כוח על רוח
ההתנדבות!

תבורכו כולכם
ושתמיד תהיו בצד
הנותן !

חברתנו נילי טלרמן מרצה בפני עתודת מנהיגי רוטרי במסגרת סמינר RYLA

הוזמנתי בבקר יום שישי למכללת תלתן בחיפה על ידי ד"ר נחום פרנקל לשאת הרצאה בפני עתודת מנהיגי רוטרי בעתיד שעוברים במכללה קורס מנהיגות.

הנושא אותו העברתי, כשיח, היה: מודל הידע והפעולה להשגת תוצאות רצויות ואפקטיביות בחיים בעבודה ובמיוחד כמנהיג במועדון רוטרי.

כבר בדקות הראשונות שאלתי : מה קורה כשמנהיגות מפסיקה להיות תפקיד ומתחילה להיות התבוננות פנימית? התשובה הלכה והתבררה דרך השיח שהתנהל עם הקבוצה. שוחחנו על ההבחנה בין כישרון/ חוזקה , מאפשרי הצלחה ואזור הגאונות....שאלנו יחד האם אנו פועלים מתוך מה שאנו טובים בו או מתוך מה שמצופה מאיתנו?

העמקנו במחוללי הצלחה בעבודה התנדבותית ושאלנו: איך יוצרים השפעה לאורך זמן בלי לאבד תשוקה או מוטיבציה ובלי להישחק בדרך.

כשעברנו למודל הגאונות, משהו בכיתה נפתח. עלה שם רגע של הבנה שקטה: מה היה קורה אילו כל אחד מאיתנו היה פועל ברוטרי ממקום שבו הוא חי מדויק ומלא באנרגיה? ולצידו שאלה לא פשוטה: איפה אנחנו עדיין פועלים מתוך חובה רק כי כך "צריך"? משם הגענו לתפקיד המנהיג בעשייה הרטריונית, לא כמי שיודע הכול, אך יוצר מרחב שתופי. כזה ששואל, מקשיב שמאפשר לאחרים לגלות את עצמם ומתנתם הייחודית למועדון בתוך העשייה.

יצאתי ממפגש זה עם תחושת תקווה שפועמת בי.

דור ששואל שאלות טובות, מוכן להתבוננות פנימית ומבין
שמנהיגות אינה עמדה, אלא דרך שמבין שעשייה התנדבותית
ברוטרי שונה מכל מה שיודעים על התנדבות אחרת.

זו עשייה התנדבותית, מושכלת שיש בה חשיבה, שאלת שאלות,
הצבת מטרות והכנת מנהיגות עתידית שתמשיך להוביל את
הדברים במועדון ובקהילה.

לסיום חידדנו דבר אחד חשוב ומשמעותי: איזו מציאות נוצרת
כשאנשים פועלים לא רק מתוך ידע אלא מתוך מי שהם באמת.

בעיניי זו בדיוק נקודת מפגש שבה רוטרי הופך מארגון של עשייה
טובה- לקהילה של השפעה חיה אנושית ומשמעותית.

ואם זה הכיוון של מנהיגי רוטרי- העתיד כבר התחיל!!!!!!

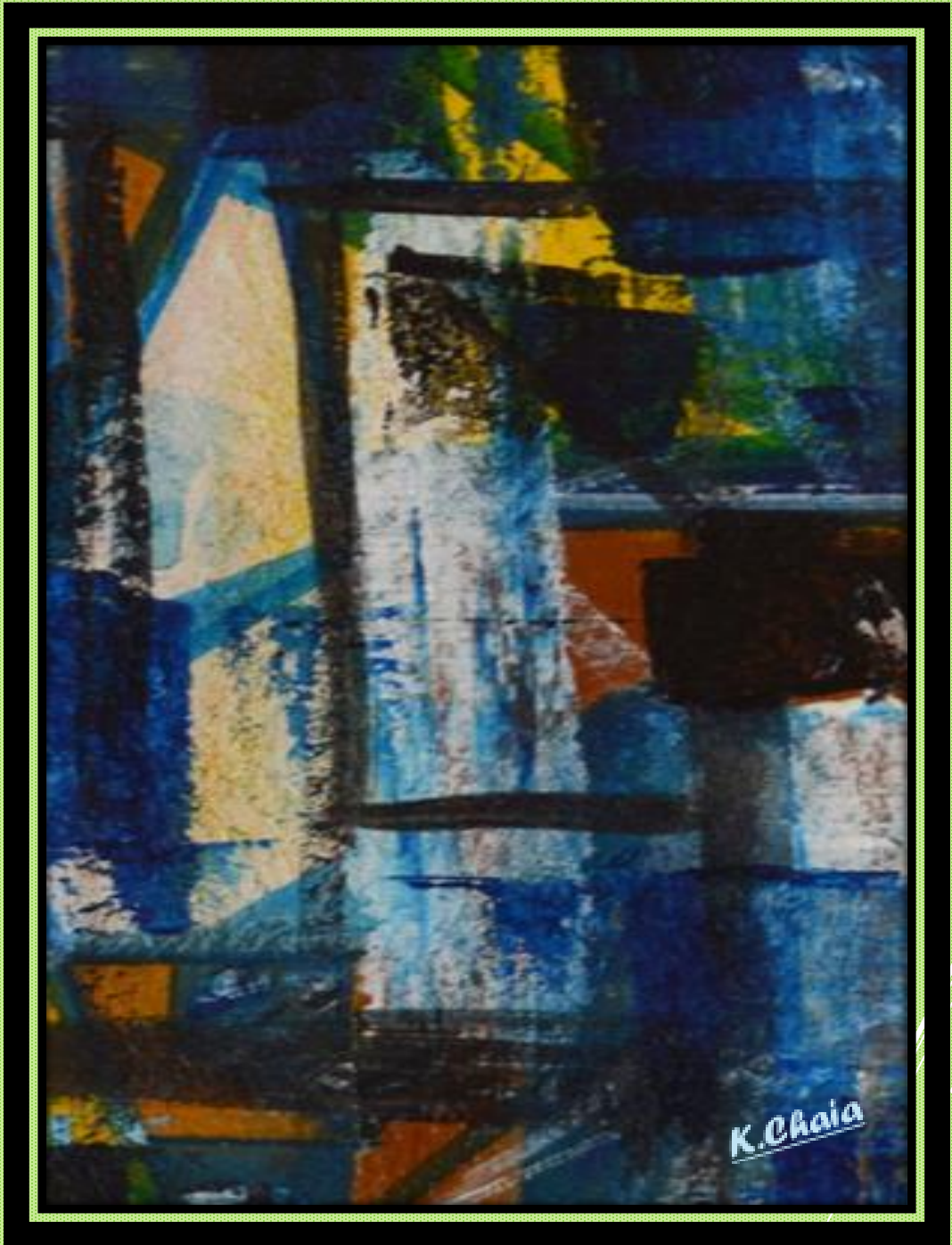

חברים מציירים

קומפוזיציה בכחול

ציירה חיה קנטרוביץ

פינתה של חברתנו נילי טלרמן

כשאני מוותרת על להיות צודקת

יש משהו מפתה מאד בלהיות צודקת.
הידיעה שעמדתי על שלי, שההיגיון איתי, שהעובדות מסודרות בשורה אחת לצדי.
להיות צודקת מעניק תחושת שליטה, ביטחון, אפילו ערך עצמי, כך לפחות נדמה.

אבל עם השנים גיליתי אמת שקטה, לא תמיד נוחה: הצדק, כשהוא נאחז מדי, עלול להפוך לנטל.

יש רגעים בחיים שבהם אני מרגישה את המתח עולה עוד לפני שהמילים יוצאות. הגוף מתכווץ, המחשבה מתחדדת והלב נסוג צעד לאחור. ברגעים האלה אני יודעת: אני עומדת להגן על עמדתי ולא בהכרח על הקשר. לא תמיד על השקט, על הצדק. ויש שאני בוחרת אחרת.

הוויתור על להיות צודקת, אינו כניעה. הוא אינו מחיקה של עצמי, וגם לא ביטול של האמת שלי. זהו וויתור על הצורך להכריע, להוכיח, לנצח! זהו וויתור על המאבק להיות "זו שצדקה" ובחירה להיות זו שנכחת.

כשאני מוותרת על הצדק, נפתח מרחב הקשבה. אני שומעת לא רק את המילים של האחר, אלא את מה שמתחת להן- את הכאב, את הפחד, את הרצון להיות מובן. לעיתים, אני מגלה שגם הצד השני אינו מבקש הכרעה, אלא הכרה.

במערכות יחסים קרובות: זוגיות, משפחה, חברים הצדק לעיתים הוא אויב סמוי. הוא מייצר עמדות, מחנות, קווים ברורים של "אני" ו "אתה". כל אחד אוחז באמת שלו, ממתין שהשני יוותר. אבל קשר אינו זירה של ניצחון. הוא מרחב עדין של פגישה.

כשאני מוותרת על להיות צודקת, אני מאפשרת לקשר לנשום.

יש גם וויתור עמוק יותר, שקט יותר: הוויתור על להיות צודקת כלפי עצמי. על השיפוט המתמיד, על הצורך להסביר בדיעבד כל החלטה, כל טעות.

היכולת לומר לעצמי: לא ידעתי אז את מה שאני יודעת היום. זה בסדר!
זה אנושי!

דווקא שם אני חווה חרות.
החרות לא להיות מושלמת.
החרות לבחור מחדש, בלי להלקות את עצמי בצדק מאוחר.

וויתור על צדק אינו אומר לוותר על גבולות. הוא אינו אומר להסכים לפגיעה או למחוק אמת.

הוא אומר לבחור בתבונה: מתי חשוב לי לעמוד על שלי ומתי נכון לי לשחרר.
מתי האמת חשובה יותר ומתי הקשר.

בסופו של דבר, החיים אינם שואלים מי צדק.
הם שואלים איך חיינו בתוך המפגש.
האם היינו נוכחים, היינו קשובים.
האם בחרנו בלב, גם כשהאגו ביקש להישאר.
ואולי זו אחת מצורות הבגרות העמוקות ביותר; לדעת לוותר על להיות צודקת כדי להישאר מחוברת.

חברים יוצרים

עבודות קרמיקה

יצירותיה של חברתנו נילי טלרמן

סיפורו של מתנדב ב"מלוא הטנא"

חברנו נ"ל אייבי ברכה

יום גשום במלוא הטנא

06:00 בבוקר, מתעורר עם השעון המעורר, בחוץ גשם עז, רעמים וברקים ואני בהתלבטות: ממשיך לישון או יוצא להתנדבות? יום ראשון היום, השבוע האחרון של דצמבר, בעיצומו של החורף. מתלבש כמה חם שאני יכול, נראה מבחוץ כמו דובי לולו. זוכר מה אמר לי דוד ישעיה (מנהל פרויקט מלוא הטנא) כשחזרנו בחודש שעבר מהטיול בארצות הברית: לא היו לי מספיק מתנדבים אז המסלול שלך לא קיבל מזון חודש שלם. מגיע לנקודת איסוף סלי המזון ברחוב זאב גלר ב 07:05. מעט מכוניות בחוץ, אבל בפנים המתנדבים עסוקים בהכנת הסלים. לוקח 6 סלים מלאים + שקית גדולה מלאה בדגים וקורנפלקס ודברים נוספים. שתי עגלות מלאות למכונית ותוך כדי הגשם מעמיס את הבגאג' ב 3 סלים ואת המושב האחורי בעוד 2 סלים ועוד סל לידי וכל השקיות על המושב האחורי – המון אוכל ואני לבד בגשם. מסמן בווייז את "מלוא הטנא 1" – יש לי בווייז את הכתובות של כל תחנות החלוקה שלי מ 1 ועד 6. 8 דקות נסיעה לתחנה הראשונה, מוצא חנייה כ 50 מטר מהבניין – אלמנה רוסייה מבוגרת מאד וחולנית שתמיד יש חושך אצלה בבית, כי האור עושה לה כאבי ראש. היא מתגוררת בקומה שנייה ללא מעלית. יש הפוגה קלה בגשם ואני מזדרז לפרק את הסל לשני סלים + השקית הגדולה, נזהר מאד לא להחליק ולא להיכנס לשלוליות, מגיע לבניין ומתחיל בטיפוס איטי בחדר מדרגות חשוך ומלא אופניים ועגלות תינוקות, מעלה סל אחד בכל פעם – כך שאני עולה ויורד פעמיים ומצלצל בדלת – 07:30 והגברת פותחת את הדלת עם חיוך גדול. אין לי כמעט שפה משותפת איתה, כשתמי הייתה מחלקת איתי אז היא ניהלה איתה שיחות ברוסית והגברת נפתחה בפניה והייתה משתפת אותה במצוקות ובבעיות שלה, ואני יודע בקושי 5 מילים ברוסית.. מעביר לה מצרך מצרך לידיה, היא לא נותנת להיכנס אליה לדירה, תהליך של לפחות 7 דקות, ולבסוף היא שמה לי ביד מטבע של 10 שקל (דמי השתתפות) מחזיקה לי את היד חזק, אומרת לי בעברית בריאות לאשה וכחצי דקה מסרבת לעזוב לי את היד, נדמה לי שאני האדם היחידי שהיא פוגשת.

מעביר לה מצרך מצרך לידיה, היא לא נותנת להיכנס אליה לדירה, תהליך של לפחות 7 דקות, ולבסוף היא שמה לי ביד מטבע של 10 שקל (דמי השתתפות)

מחזיקה לי את היד חזק, אומרת לי בעברית בריאות לאשה וכחצי דקה מסרבת לעזוב לי את היד, נדמה לי שאני האדם היחידי שהיא פוגשת.

יורד בזהירות את שתי הקומות תוך החזקת המעקה כי המדרגות מסוכנות מאד.

נכנס למכונית ומסמן בווייז "מלוא הטנא 2". פחות מקילומטר, ליד בית הקברות הצבאי. בימי הקיץ כשתמי חילקה איתי את הסלים היינו עושים הפסקה של 5 דקות לבקר כמה קברים של תלמידים של תמי, חברים של הילדים שלנו וילדים של חברים שלנו ולראות בעצב עוד ועוד קברים וזרים נובלים ולהניח אבן בכל קבר.

התחנה השנייה היא גברת דינה, אתיופית מאוד מאוד מבוגרת שבתה ונכדיה מתגוררים איתה בבית. פה זו קומת קרקע ויש רק 7 מדרגות + 100 מטר מהכביש עד לבניין – והגשם לא מפסיק לרגע.

מארגן את הסלים בתוך האוטו, שם את הכובע של המעיל על הראש, אין יד פנויה למטריה. תופס אומץ ויוצא לדרך.

לשמחתי הבת והנכד פותחים את הדלת ועוזרים להעביר את כל המצרכים למקומם, לשאלתי היכן אמא מתברר שהיא עדיין ישנה את שנת החורף שלה, האמת שעדיין לא שמונה בבוקר.

כשהבת והנכדים לא בבית אז דלת הכניסה פתוחה והגברת יושבת בסלון על הספה. כאן הסל מגיע בחינם לחלוטין כי אפילו 10 השקלים הם מעמסה כבדה מידי.

על 4 התחנות הנוספות אספר בזרים הבאים
אייבי – כמעט בן 75.

אוסף בולים – זה דבר חינוכי?

חברנו נ"ל אייבי ברכה

מספר על אוסף הבולים המיוחד שלו

רוטרי באנגולה

אנגולה ממוקמת בחוף הדרום-מערבי של אפריקה, מצפון לנמיביה, מדרום לרפובליקה הדמוקרטית של קונגו (זאיר) וממזרח לזמביה. עדויות לתרבות מתקופת האבן נמצאו ברחבי האזור. האזור, שיושב על ידי הפורטוגלים במאה ה-15, הפך למקור לעבדים.

אנגולה הייתה טריטוריה מעבר לים של פורטוגל עד שהפכה לעצמאית בשנת 1975 בעקבות מלחמת גרילה שהחלה בשנת 1961. יש לה ממשלה מרקסיסטית, עם השפעה חזקה מרוסיה וקובה.

בולי הדואר הראשונים באנגולה הופיעו בשנת 1870.

רוטרי באנגולה

מועדון הרוטרי של לואנדה נוסד בשנת 1955, היום 3 מועדונים במדינה עם 63 רוטריזנים (נכון לאוקטובר 2025).

23 לפברואר 1995

המחווה הבולאית הראשונה של אנגולה לרוטרי מורכבת משני סטים של שלושה בולים (סט אחד עם כתובות באנגלית והשני בפורטוגזית),

שהונפקו לציון 90 שנה לרוטרי בינלאומי.

שלושת הבולים מציגים ערך נקוב של 27,000 קוונט. אחד משלושת הבולים מציג תינוק שעובר בדיקה רפואית, ושני הבולים האחרים מציגים סצנות שונות של חיסון פוליו דרך הפה שניתן לילד.

גיליון מזכרות נלווה לכל סט של שלושה בולים. הגיליון, בגודל 110 מ"מ x 80 מ"מ, נושא בול יחיד ובה יונה לבנה עפה מעל מפת עולם, המסמל את

מסע רוטרי לשלום עולמי באמצעות הבנה.

רשום באנגלית:

רשום בפורטוגזית:

בול נייר זהב בשווי 81,000 נק"א הופק גם הוא כחלק ממחווה זו לציון 90 שנה לרוטרי. עיצוב הבול דומה לדפי המזכרת המציגים יונה עפה מעל מפה של העולם. הבול כפי

שמודגם כתוב בפורטוגזית. נכון לכתיבת שורות אלה לא ידוע אם הוא הופק גם באנגלית, כמו הבולים.

שנת 2000

מספר גליונות עם ציפורים כלבים ובעלי חיים אחרים הופיעו עם סמל רוטרי עליהם.

הערה:

למרות שלא ראינו ראיות, אנו חושדים בתוקף שגיליון הכלבים הביתיים מגיע מאותו מפעל ייצור כמו ארבעת גיליונות ה"כלבים" שלכאורה מגיעים ממזרח טימור. הסמלים זהים, ואיורי הבולים ואותיות הגבול דומים מאוד. למרות שלכל הבולים יש סמל רוטרי, גיליונות אלה סווגו כלא רצויים מכיוון שהם ללא ספק הונפקו יותר עבור אספנים מאשר לשימוש כללי בדואר.

23 לפברואר 2005

אנגולה ציינה את יום השנה ה-100 לרוטרי אינטרנשיונל עם סט של שני בולים, כל אחד עם סמל רוטרי קטן בכחול וזהב בפינה הימנית התחתונה. הבולים, שעוצבו על ידי אוגוסטו פריירה, מציגים סצנות מאנגולה.

בול ה-45 קילו-זול מציג נוף עירוני, והוא חקוק לציון 50 שנה למועדון הרוטרי של לואנדה.

בול ה-51 קילו-זול מציג נוף כפרי עם עדר יענים, והוא חקוק לציון 100 שנה לרוטרי אינטרנשיונל.

חותם רוטרי מיוחד שימש בלואנדה ביום הראשון להנפקה. חותם רוטרי עם התאריך מתחת, וכתובת לציון 100 שנה מתעקלת סביב הצד העליון והימני של הסמל.

1º Dia de Circulação

עטיפות היום הראשון נראות עם חותם גנרי עם דגל אנגולה.

הבולים הודפסו על ידי חברת Cartor Security הודפסו בצרפת בגיליונות מיניאטוריים של 10.

מתכון החודש

עוגת פירות יבשים לט"ו בשבט

ללא סוכר וללא גלוטן

ממטבחה של חיה

המצרכים:

7 ביצים XL

200 גר' קמח תמי תופח

200 גר' אננס טרי או משומר ללא סוכר

סחוט מעט וחתוך לקוביות

200 גר' חמוציות ללא תוספת סוכר

200 גר' פקאן

2 כפות (30 גר') ליקר אמרטו

2 כפות (30 גר') מיץ לימון

18 שקיות סוכרה דייאט

ההכנה:

מערבבים את כל המצרכים יחד ומחלקים ל-2

תבניות אינגליש קייק ואופים בתנור שחום

מראש לחום של 180 מעלות עד שמשחים

יפה.

* רצוי לרפד את התבנית בנייר אפייה.

